

De balans portretteert artsen en hun drukke leven. Hoe combineren zij werk en privé? Heeft u hierover zelf een verhaal dat het vertellen waard is? Mail dan naar redactie@medischcontact.nl.

MOEDER

'Mijn ouders kwamen eind jaren zeventig vanuit China naar Nederland en een paar jaar later werd ik geboren. Mijn vader begon een eigen restaurant in Rotterdam. Als het goed had gedraaid, was ik daar waarschijnlijk al jong gaan werken. Het is vanzelfsprekend dat je je ouders opvolgt. Mijn ouders verkochten het restaurant toen ik 11 was. In die periode ontdekte mijn moeder – zelf laagopgeleid – dat haar kinderen goed konden leren en ze wilde dat stimuleren. "Een diploma kunnen ze nooit van je afpakken", zei ze altijd.'

HELPEN

'De Chinese filosoof Confucius zei dat mensen op aarde zijn om eerst anderen te helpen. Dit is belangrijk voor mij, daarom ben ik geneeskunde gaan studeren. Mijn familie vindt dat geweldig. Helpen zit er bij ons ingebakken. In 2014 had mijn vader een raar plekje op zijn rug; dat bleek veroorzaakt door uitgezaaide longkanker. Hij ging meteen de palliatieve fase in en als familie hebben we hem verzorgd tot het einde. Ik woonde drie verdiepingen hoger in hetzelfde appartementencomplex als mijn ouders. Toch wilde mijn vader niet dat ik minder ging werken voor hem.'

OPLEIDING

'Toen mijn vader ziek werd, was ik net anios op een kinder-afdeling. Ik wilde kinderarts worden, maar ik kwam erachter dat het niet helemaal bij me paste. Door wat ik meemaakte met mijn vader als kwetsbare "oudere" patiënt, kreeg ik interesse in de nieuwe opleiding voor ziekenhuisarts in het Haaglanden Medisch Centrum. Het doel van ziekenhuisartsen is meer continuïteit te brengen op afdelingen die nu veelal worden gerund door steeds wisselende aniossen. Het combineren van mijn werk en mijn andere bezigheden is druk, maar juist daardoor heb ik goed leren plannen. Bovendien geeft bijvoorbeeld het inzamelen van geld voor Kinderen Kankervrij (KiKa) – inmiddels zo'n 51.000 euro – veel voldoening. KiKa financiert een groot deel van mijn promotieonderzoek en zo doe ik iets terug.'

SPORT

'Sport is een echte uitlaatklep. Ik doe aan hardlopen en deed onder meer mee aan de marathon van New York en Rotterdam. Ook geef ik training aan de jeugd van 11 tot en met 15 jaar van mijn atletiekvereniging PAC. Ik vind het heel leuk om met kinderen om te gaan en wilde ook graag iets terugdoen voor de maatschappij. De leden van de atletiekvereniging zijn inmiddels een soort tweede familie voor me. We delen lief en leed en toen mijn vader ziek was, kreeg ik veel steun. Doordat ik arts ben, krijg ik veel persoonlijke verhalen te horen. Ik zeg dan altijd dat ik daar ben als sportman, en niet als arts.'

BALANS?

'Ik heb het druk, maar heb daar controle over, dus ik vind dat ik in balans ben. Toch blijft er nog wel wat te wensen over. De palen van mijn nieuwbouwwoning in Kralingen zijn net de grond in gegaan. Mijn vrienden maken er veel grapjes over dat ik als single een huis heb gekocht met vijf slaapkamers. Op dit moment maak ik lange werkdagen en daarna vertrek ik meestal meteen naar de atletiekbaan. En voor mijn moeder en voor mijn beste vrienden máák ik tijd.' **Simone Paauw**

MARIEKE DE LORIJN

Leeftijd: 36 jaar
Aantal uren betaald werk: 38 uur
Onderwijsuren: 10 uur
Trainen atletiek (zelf): 8 uur
Trainen jeugd: 3 uur
Activiteiten voor KiKa: 3-5 uur

Anderen helpen is belangrijk in de familie van Wing Tong (36). Naast zijn opleiding tot ziekenhuisarts traint hij jeugd op de atletiekbaan en zamelt hij geld in voor stichting KiKa (Kinderen Kankervrij) 'om iets terug te doen'.

'Helpen zit er bij ons ingebakken'

